

Vidzemes jūrmalas katoļu draudžu lapa

Izdevums ir par ziedojumiem

Nr. 3 (4)

2014. gada 16. marts

Priestera katehēze

Kunga lūgšana. "Lūdziet tā: *Tēvs mūsu, kas esi debesīs...*" (Mt 6, 9).

(Turpinājums. Sākums draudžu lapā Nr. 3)

Tagad pārdomāsim, par to, ka "Tēvs mūsu" nav viena cilvēka lūgšana, nav individuāla, bet sabiedriska lūgšana, ka šī lūgšana nav mana, nav tava, bet mūsu lūgšana, ka tā ikvienam jāskaita ne vien savā, bet visu cilvēku vārdā.

Atcerēsimies, kā lūdzās farizeji, kuru lūgšanu Kristus uzskatīja par sliktu lūgšanu:

"Es Tev pateicos, Dievs, ka es neesmu tāds kā citi cilvēki – laupītāji, ļaundari, laulības pārkāpēji, vai kā šis muitnieks. Es gavēju divas reizes nedēļā un dodu desmito tiesu no visiem saviem ienākumiem." (Lk 12,11-12)

Kā redzat, farizejs katru savu teikumu iesāk ar vārdu "es", "es". Šis "es" ir kā patronas šaviens, pavērsts uz debesīm, ka Dievam tikai jāklausās, ko cilvēks diktē. Viņš pats nevar teikt.

Pavisam citāda un tādēļ Dievam patikama lūgšana ir "Tēvs mūsu", kurā nav neviena vārda "es" un neviens cits vārds neatkārtojas tik reizi,

cik atkārtojas "mūsu", "mums". Ar šiem vārdiem izejam no sava novalkātā "es" uz plašo sabiedrisko pasauli, kur visi ir viens Kristū.

Un Jēzus Kristus lūdza savu Tēvu par mums šādiem vārdiem:

"Es viņos, un Tu manī; lai viņi būtu pilnīgi vienībā" (Jņ 17,23).

Ļoti labi, ka cilvēks, kurš pastāvīgi sauc: "es", kaut uz isu brīdi spiests teikt "mēs".

Tas jau ir pacelšanās sākums. Bet tomēr tikai sākums – spārnu vēdas. Īsta pacelšanās uz augšu ir tad, kad vārdu "mēs" ne tikai ar lūpām vien izsakām, bet ar sirdi pārdzīvojam.

Kāds plāpādams izteicās: "Es nekad nelūdzu par citiem, tikai par sevi vien."

Otrs viņam jautāja: "Vai tad jūs katru dienu lūdzaties?" "Jā, katru dienu", atbildēja pirmais, "to man vēl māte iemācīja, kad biju mazs."

"Un "Tēvs mūsu" jūs skaitāt?" – "Jā, vienmēr, tā ir mana pirmā lūgšana!"

Ko mēs novērojam šinī sarunā? Cilvēks visu dzīvi skaita "Tēvs mūsu", lūdzas ar citiem un par citiem. Ar lūpām katru dienu saka – mūsu, mums –, bet sirdī domā tikai par sevi. Pavisam citādi, ne tā, kā Jēzus gribēja, atstādams mums bērna lūgšanu pēc Tēva.

Īsta kristieša lūgšana, kā Kristus mistiskās miesas locekļa lūgšana, ir sabiedriska lūgšana. Tā ir visas cilvēces, tās lielās ģimenes lūgšana pie sava Tēva, tā ir visu lūgšana par visiem.

Priesteris Ilmārs Kravalis

(Nobeigums sekos)

Saulkrastu draudzes baznīcā

Sestdien, 22. februārī, tika veikta altārtelpas grīdas slīpēšana un lakošana. Vispirms pārnesām un novietojām pie dievnama sānu sienām svētā Jāzepa un Dievmāmiņas altāri.

(M. Stokas foto)

Pēc tam meistars Ritvars ar draugu veica grīdas remontu. Sīrsnīgs paldies viņiem par ieguldīto darbu un patērēto laiku!

Svētdien, 23. februārī, Svētā Mise tika svinēta jau daudz gaišākajā baznīcā. Mūsu ministrantiem Kasparam un Pēterim pievienojas citi. Esi gaidīts arī tu!

Fotografējis Raimonds Stoks

Vēl: pirms Gavēņa laika sākuma tika pielaboti Krustaceļa staciju attēli, arī stikli nospodrināti; pateicies Sarroviča kungam, ir iestiklota arī 8. staciju attēlojošā svētbilde.

Nesen veiktās siltuma zudumu pārbaudes rezultāti plaši ir atspoguļoti mūsu mājaslapā www.vidzemesjurmalsdraudzes.lv

Gavēņa laikam

Pāvests Benedikts XVI kādā no savām Gavēņa laika katehēzēm pievērsās skaitļa „četrdesmit” nozīmei Svētajos Rakstos. Ar to tiek norādīts uz gaidīšanas un šķīstīšanās laiku, Kunga atgriešanos un Dieva uzticību saviem apsolījumiem. Četrdesmit dienu ilga gavēnis ir nobriedušu lēmumu pieņemšanas laiks. Ielūkojoties Bībelē, redzam, ka 40 diennaktis šķīrstā pavadīja Noass, Sinaja kalnā – Mozus, ceļā uz Horeba kalnu – pravietis Elijs, gandarīšanā – Ninives iedzīvotāji, bet 40 gadus Ebreju tauta ceļoja pa tuksnesi, lai nonāktu brīvībā. Tas ir arī ķēniņu Saula, Dāvida un Salamona valdīšanas laiks. Pirms nekā uzsākt savu publisko darbību, Jēzus 40 dienas pavadīja tuksnesī, kur neēda, nedzēra un tika velna kārdināts. Pēc augšāmcelšanās 40 dienu garumā Viņš mācīja savējos. Pāvests skaidroja, ka šis skaitlis „četrdesmit” norāda uz garīgo kontekstu, kura nozīme ir aktuāla joprojām. Četrdesmit dienu ilgā Gavēņa liturģijas mērķis ir palīdzēt cilvēkam, balstoties uz Svēto Rakstu pieredzi, iet pa garīgās atjaunotnes ceļu un mācīties sekot Jēzum. Gavēnis ir īpaša Dieva tuvuma un reizē kārdinājumu laiks, – norādīja Benedikts XVI.

Radiovaticana.org

Baznīcas bauslis

Katoliskās Baznīcas Katehismā (KBK) lasām: „Ceturtais bauslis (“Tev būs Baznīcas noteiktajās dienās atturēties no gaļas ēdieniem un ievērot gavēni”) nodrošina laiku askēzei un gandarīšanai par grēkiem, lai sagatavotos liturģiskajiem svētkiem; tas palīdz valdīt

pār mūsu instinktiem un iegūt sirds brīvību.” (KBK 2043) Īpaši svarīgi ir saprast, ka Baznīcas baušļu „mērķis ir nodrošināt ticīgajiem nepieciešamo lūgšanas un morāliskās dzīves minimumu, lai viņi augtu mīlestībā uz Dievu un tuvāko”. (KBK 2041) Ļoti skaisti par gavēšanas nozīmi saka Gavēņa IV prefācijas (Sv. Mises laikā dziedāta lūgšana pirms dziedājuma “Svēts, svēts, svēts”) vārdi: “Jo ar miesas gavēni Tu [Dievs] palīdz mums savaldīt iekāres, pacel augšup prātu un dāvā gara spēku un uzvaru.”

Gandarišana par grēkiem

Pats Kristus gandarišanu jeb grēku nožēlu saistīja ar Labo Vēsti, ko sludināja. Viņš ne vien aicināja gandarišanai, bet pats deva vislielāko piemēru gandariņajiem, uzņemoties ciešanas nevis par saviem, bet par visas pasaules grēkiem. Mēs gandarām par saviem vai citu grēkiem.

Baznīcas Kanonisko tiesību kodekss skaidro, ka “saskaņā ar Dieva likumu, visiem ticīgajiem, katram savā veidā, ir pienākums gandarīt; bet, lai visi, pateicoties kādai kopīgai gandarišanas ievērošanai, savstarpēji vienotos, tiek noteiktas gandarišanas dienas, kurās ticīgajiem vajadzētu lūgties īpašā veidā, pildīt dievbijības un mīlestības darbus, uzņemties pašaiizdziedības darbus, cītīgāk pildot savus pienākumus, bet it īpaši ievērot gavēni un atturību.” (Kan. 1249)

Kristīgā Tradīcija no paša sākuma iesaka kā gandarišanas veidu vispirms žēlsirdības darbus, tomēr iesaka arī gavēšanu kā mantojumu no priekštečiem. Jāpiebilst, ka visāda veida ierobežojumi ēdienos bija cieši saistīti ar kristīgās mīlestības izpausmēm. Ļoti bieži tika pasvītrots, ka atsakāmies no kādiem ēdieniem, lai no tā, ko ietaupisim, varētu palīdzēt tiem, kas trūkumā. Zīmīgi ir sv. Leona Lielā vārdi: „Tikumam nododam to, ko atņemam patikai. Lai par barību trūcīgajiem kļūst gavētāja atturība”. (Sermo 13) Tā ir īpaši svarīga lieta, kuru jāņem vērā arī šodien. Gandarišana nekad nedrīkst kļūt par iemeslu kādiem lielākiem nekā parasti izdevumiem, tas nozīmē, ka nedrīkst ēst mazāk nekā parasti vai neēst gaļu ar mērķi ietaupīt, lai tā vietā nopirktu kaut ko ekskluzīvu, izmeklētu sev; *atturamies vai gavējām, lai materiāli vai garīgi palīdzētu citiem!*

Mūsu atturība no gaļas ēdieniem vai gavēšana ir mums vajadzīga, lai mēs atcerētos, kas mēs esam, lai apziņa par to, kas notika Lielajā Piektdienā, nopietni ietekmētu mūsu kristīgo dzīvi. Ļoti trāpīgi šo gandarišanas nozīmi skaidro Gavēņa III prefācijas vārdi: „Jo Tu [Dievs] vēlies no mums pašaiizdziedīgus darbus, lai mēs, grēcinieki, mācītos sātīgi dzīvot un palīdzēt tuvākiem, un tādā veidā sekot Tavas labvēlības paraugam.”

Priesteris Oskars Jablonskis, OP (laikraksts “Nāc!”)

Ticība

Ticība ir spēks, kas plūst no mana gara un realizē dzīvību. Ticības spēks atbrīvojas ar vārdiem, tie valda pār nāves likumu un sātanu – tas rada dzīvību. Ja gribam, lai mūsu vārdos būtu šis spēks, mūsu vārdu krājums nedrīkst atšķirties no tā, ko teica Jēzus. Ticība rodas no Dieva Vārda dzirdēšanas.

Rom 10,17: “Tātad ticība nāk no dzirdēšanas, bet dzirdētais – caur Kristus vārdu.”

Tikai tad, kad mūsu sirdis ir piepildītas ar Dieva Vārdu, ticība kļūst stipra. Katrs, kas tic, ka Jēzus ir Kungs, ir uzvarējis pasauli. Spēks, kas uzvar pasauli, ir ticība. Ja tava sirds nav piepildīta ar to, ko teicis mūsu Kungs, tad ir tikai viena alternatīva – tā ir piepildīta ar pasaulīgo miesisko garu. Bet apustulis Pāvils Rom 8,6 saka: “Jo miesas tieksme ir nāve, bet gara tieksme – dzīvība un miers.”

Tāpēc Jēzus teica, ka debesu valstība ir līdzīga desmit jaunavām (sk. Mt 25,1-12). Piecas bija gudras, bet piecas no tām bija vieglprātīgas. Gudrajām bija eļļa lukturos un tās gāja pie ligavaņa, bet vieglprātīgajām eļļas pietrūka. Kamēr tās pirka eļļu, Kungs atnāca, un viņas nokavēja. Kungs viņām teica: “Patiesi Es jums saku: Es jūs nepazīstu.” Bet visas desmit jaunavas taču bija kristietes. Tātad Jēzus paredzējums ir, ka tikai puse no mums nokļūs Debesu valstībā.

Kas ir šī eļļa mūsu lukturos? Eļļa ataino Svēto Garu, eļļa ir tā dedzība un tieksme iepazīt tuvāk Dievu, ko var panākt, zinot, ko Viņš teicis, zinot vārds vārdā, ko teicis Jēzus. Eļļa ir vispirms meklēt Dievu, tad pārējais tiks piemests. Garīgais cilvēks saņem garīgo barību no Dieva vārda, kas rada spēku, ko mēs realizējam ar vārdiem. Ir trīs garīgi spēki: ticība, pacietība, mīlestība. Pacietība uztur ticību. Ticība plus pacietība rada iespaidīgu spēku. Pacietība kristietim ir jāattīsta. Lielu kļūdu pieļauj daži kristieši, uzskatot, ka pārbaudījumi un ciešanas vairo ticību. Ticība vairojas no Dieva Vārda dzirdēšanas (Rom 10,17). Bet pārbaudījumi un ciešanas attīsta pacietību. Ja ticībai nav darbu, tā ir mirusi.

Jk 2,17: “Tāpat arī ticība pati sevī ir mirusi, ja tai nav darbu”.

Ebr 12,2: “Skatīsimies uz Jēzu, ticības nodibinātāju, kas paredzētā prieka dēļ, nievāšanu neievērodams, pārcieta krustu, bet tagad sež Dieva troņa labajā pusē.”

Ebr 11,1: “Ticība ir pašāvība tam, uz ko cer, un pārliecība par to, ko neredz.”

Jo ticība ir pašlaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām.

*Uldis Krauja
Saulkrastu draudze*

Informatīvā lappuse

Saulkrastu Dieva Žēlsirdības draudze

Reģistrācijas numurs 99500000893

Adrese: Ainažu iela 42, Saulkrasti, Saulkrastu nov., LV-2160

Sv. Mīse svētdienās plkst. 12.00, otrdienās un trešdienās plkst. 7.00, piektdienās plkst. 19.00

Darbojas svētdienas skola. Pieteikties pie priestera.

Svētdienas skolai var pieteikties arī Ādažos (Kadagā).

Nodarbības trešdienās plkst. 16.00–17.00

Saulkrastu Dieva Žēlsirdības draudze

Ja Dievs Tev ir dāvājis skanīgu balsi, aicinām pievienoties mūsu draudzes korim. Kora mēģinājumi svētdienās pēc Sv. Mises.

Caritas

Aicinām iesaistīties *Caritas Latvija* brīvprātīgo grupas darbā. Sazinies ar mums!

Kontaktpersonas:

Anna 67952046; 28233920

Marija 67951105; 27118102

Margarita 67951802; 26394583

Jānis 67955157; 29262696

Aktuāli

Saulkrastu draudzē

no 28. līdz 30. martam (piektdien – svētdien)

Gavēņa rekolekcijas

Gavēņa laikā

Tautas Krustaceļš – Kunga Jēzus Kristus ciešanu un nāves piemiņas dievkalpojums:

– **Limbažos** – svētdienās plkst. 8.10 (plkst. 8.00 – Gavēņa laika lūgšanas)

– **Salacgrīvā** – pirms katras Svētās Mises

– **Saulkrastos**

svētdienās plkst. 11.00 (pēc *Krustaceļa* dziedam *Rūgtās asaras*);

piektdienās plkst. 18.00; pēc tam plkst. 19.00 – Svētā Mīse

Limbažu Sv. Laurencija draudze

Adrese: Ceriņu iela 1, Limbaži, LV-4000

Sv. Mīse svētdienās plkst. 9.00

Pirms Mises lūgšanas, grēksūdzes. Baznīca atvērta stundu pirms un pēc Sv. Mises.

Svētdienas skola, katehēze. Pieteikties pie priestera.

Salacgrīvas Sv. Marijas Goreti draudze

Adrese: Valmieras iela 8, Salacgrīva,

Salacgrīvas nov., LV-4033

Sv. Mīse mēneša II un IV svētdienā

plkst. 18.00

Sludinājumi

Nepieciešami jumīka pakalpojumi baznīcas jumta remontam

Slīpējam, atjaunojam koka grīdas.

Ritvars, tālr. 26883976

Meklē darbu celtniecībā, lauksaimniecībā Limbažu vai Saulkrastu apkārtnē, tālr. 28319358

Vieta Tavam sludinājumam

Gaidām Jūsu atsauksmes un ierosinājumus, lai kopīgu veidotu mūsu draudžu lapiņu!

Jūsu priesteris

Kontaktinformācija

Atbildīgais par izdevumu: priesteris *Ilmārs Kravalis*, tālr. 25909060, darbā 29374540, mājās 67133466

e-pasts: ilmars.kravalis@mil.lv vai ilmars.kravalis@gmail.com;

mājaslapa

www.vidzemesjurmasdraudzes.lv

Makets, korektūra: *Margarita Stoka*, tālr. 26394583; draudžu lapas e-pasts: draudzesavize@inbox.lv

Ziedojumu konts draudzes finansiālam atbalstam:

AS SEB banka UNLALLVX

LV61UNLA 0050 0168 3953 5LVL